

mes que afecten a la vida del nostre país. Allà dalt, no hi ha cap sessió que's demostri la cordura, el seny i les ganes de treballar per la prosperitat i creixença de la nació. Es fa molt ús de la paraula *patriotismo* però ja veiem sobradament que el patriotisme que està tan arrelat amb ells, es més *sevillano* que aquells durus que costen tant de fer passar.

Son repugnants els espectacles que continuament estan representant els polítics en aquell gran safretx de Madrid. Paraules inútils i poca-soltes brollen dels llavis de la majoria dels representants a Corts. Inconscients de llurs deures, sembla talment que hagin rebut la investidura popular per anar en una tertulia a sentir incongruències i pronunciar paraules fútils, que omplen de goig a l'orador quan els seus *chistes* o acudits son subratllats per una fresca riallada dels diputats oients.

Si alguna minoria es pren les coses seriosament i es decideix a treballar tal com sos deures li reclamen, allavors aquells que tan blasonen de *patriotismo*, sense procurar esbrinar si les proposicions presentades son en benefici o perjudici del país, s'oposen d'una manera tan enèrgica, terminant i contundent contra els plans d'aquells que ho fan amb bon intent, que forçosament aquella proposició fracasa. Si per desgràcia es tracta de beneficiar a la nostra Pàtria, allavors tots, sense distincions d'idees i matïços, instantaniament s'ajunten com moguts per un ressort, per a rebelar-se junts i combatre descaradament, aquell intent de benefici que venint dels catalans forçosament era de Justicia.

En cambi quina diferencia l'actuació dels diputats a la Mancomunitat de Catalunya! Aquests, quan descuteixen parlen serenament, reposadament, perque saben que del seu esforç i del seu treball en dependeix la vida tota de Catalunya. Les rivalitats polítiques es deixen de banda i tots ells, amb el seu comú esforç, van bastint la Catalunya dels nostres somnis, la Catalunya estricta, integral, la Catalunya conscient i culta, la Catalunya de l'avenir tant catalana i tant nostra.

Mireu el seu treball benefactor! Esguardeu la inmesa xarxa telefònica i les carreteres que comuniquen pobles i més pobles... Fixeu-se amb la seva tasca cultural, bastint biblioteques en les grans ciutats i rialleres viles catalanes; els seus estudis d'alta ciencia a càrrec de professors vinguts expresament de l'estranger, per tal de formar una joventut catalana competent i digne. Mireu l'esforç del Govern de Catalunya, al enviar en les grans capitals del mon, els fills d'aquesta formosa terra nostra, a acabar els estudis que amb veritable vocació i energia emprengueren... Mireu l'esforç de la Mancomunitat en tots els seus detalls, referent a l'agricultura, protecció del comerç i de la industria, millorament de les races de bestiar; i tantes altres coses que farien inacabable la llista de l'obra gran, inmensament gran, realitzada per els dignes representants de Catalunya. Es el seny de la raça que treballa ferma-

ment per la poixança i grandesa de la nostra Pàtria. Y tot, dintre uns límits raquitics que quasi no's pot moure. La gent d'allà dalt no li vol donar la llibertat necessària per a intensificar la seva tasca que fora molt més gran encara. Catalunya rica i plena els espanta i li posen tots els mitjans per entrebancar el seu gloriós pas. Tambè hi hà gent aquí — fa pena i es vergonyòs dir-ho — hi ha Ajuntaments a Catalunya que no volen veure l'esforç i el treball de la nostra Mancomunitat, i s'abstenen de pagar-li, després d'haver rebut innumbrables beneficis, el contingent que cada poble te assenyalat.

Vergonya, vergonya eterna per aquests homes!

GIRASSOL

EL NOU GOVERN

Ha caigut el Govern presidit per En Maura minat per les divergències entre els Ministres i principalment per la manera barroera de procedir alguns d'ells, especialment el Ministre de la Guerra Sr. La Cierva i el de Gracia i Justicia Sr. Francos Rodríguez. Es ja públic que l'acte d'En Romanones, que ha ocasionat la crisi, ha estat una habilitat per a no fer més estralls.

No hi ha dupte que afortunadament han passat els Governos dels partits de torn que tan mal feren a l'Estat espanyol, pero no hi ha dupte també que els Governos han de tenir un comú sentir que els uneixi.

No basta la coincidència en punts concrets; es precis una ideologia comú entre ells. Mentres era fresc el desastre del Marroc, l'afany d'evitar mals majors va unir el ministeri; are que, alló ja ha passat, en la seva forma d'episodi catàstròfic sortien a diari les divergències en el Govern.

Aixis se veia amb estranyesa com en un Govern en que hi havia En Cambó, el Ministre de Gracia i Justicia publicaba el Reglament de Notaries atentatori al dret Català, i reclamava al Jutjat de Granollers l'expedient d'embarc del Ajuntament per a evitarlo, veiem també com el Consell de Ministres acordava cedir a la Mancomunitat el servei urbà de Telèfons de Barcelona i Mataró en que havia acabat la concessió a la Companyia Peninsular, i el Ministre de Foment amic del Sr. Cierva entretenia la tramitació de la concessió acordada, veiem com el Consell acordava actuar al Marroc en forma de Protectorat i el Ministre de la Guerra anava actuant en forma de conquesta.

Per aixó tot dolent-nos que el Govern presidit per En Maura no hagi pogut complir el seu programa i que l'esforç d'En Cambó hagi sigut ineficaç, creiem que el nou Govern, si be sense el prestigi i autoritat del passat, tindrà més unitat de idees entre els seus components, sobre tot ens hem d'alegrar que quedi fora del Govern

En La Cierva, evitant-se aixis les perturbacions per ell produïdes, i que predominin en absolut en ell els elements d'En Sánchez Guerra, que es el firmant del Decret creant la Mancomunitat i que es més afecte a nostra terra que els elements d'En Bugallal.

A més, dintre el Govern l'element nostre se fa indispensable per la vida del mateix. Per a governar necessita els vots dels mauristes i dels nostres, si li manquen qualsevol dels dos grups queda a mercé dels liberals enemics naturals seus.

A prova de desenganys, esperem encare que aquest govern pugui fer quelcom per Catalunya. La fermesa d'ideals i la habilitat del nostre amic Bertrán i Musitu ens n'es una garantia.

TRAPACERIES

Badalona te un diputat provincial, espiritista-lerrouxista-monàrquic-torrístic, nomenat D. Joan Giró Prat; aquest senyor ha volgut apuntar-se algún éxit i havent-se enterat en la sessió de l'Assamblea de Mancomunitat del dijous que se anaven a construir carreteres va preguntar per la de Badalona-Canyet-Montcada; li varen dir que's faria i com ell no sab com va aixó de la tramitació de carreteres, va creures que aquell dia s'havia aprovat, i va fer publicar en els diaris de Badalona i el *Demócrata*, de Granollers, que «debido a sus incesantes gestiones» s'havia acordat en dita sessió fer amb caràcter d'urgent dita carretera, i com els del *Demócrata* es veu que tampoc saben com va aixó, li varen publicar la noticia.

Però resulta que l'Assamblea no ha aprovat cap carretera, perque aquesta sols va fer l'any 1920 el pla General, pero la selecció de les que s'han de construir es competencia del Consell, el cual en sessions del mes passat va acordar que dita carretera fos inclosa en el pla de mes pròxima realització sense que el Sr. Giró s'en enterés.

Per evitar-se aitals planxes, faci com el seu company de minoria Sr. Flaquer, que més modest qu'ell no s'en preocupa de carreteres, ni se vol apuntar éxits. Ell amb fer algún xistu per les sales del Palau de la Generalitat ja en te prou.

Associació de Música de Granollers

SEGON CURS

TERCER CONCERT

Dijous passat a la nit tingué lloc l'anunciat concert a càrrec de N'Aurelia Sancristófol (violoncel·lista) amb acompanyament d'En Joan Molinari (pianista).

La eala de «L'Unió Lliberal» — que era el lloc aon es celebrava el concert — es